

LITERARA
-satiră-umor
atâ Tribunalul
c. 111. Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru între-
prinderile mijlocii; 2000 lei anual pe
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

Din nou la... chiul

Spicniri din lumea celor cu chiul

ou prilej pentru fiecare de
firmă, de a învăța, de a se
după aptitudinile fiecăruia.
put de toamnă, miros de gu
m ar zice Bacovia sau miros
tie, cum ar zice elevul care
i librărie. Ei dar până a-
a librărie... câte mai ai? I
ști în gară cu bagajele. Per-
pome, pături de toate încăr
e o biată birjă, iar în mijloc
„Domnul elev”.

arul trece cu tine pe strada
pală, pe fi-e mășine de bos-
vai, să nu te vadă vre-un
at. Și de ce fi-e frică nu
Toamai la colț cu „Palace”
o Marioară cu cozi, cu ro-
peste genunchi. Iți ascunzi
ea să nu te vadă, căci o cu-
și ar trebui să o saluți. Dar
matul de birjar începe să strî
leep! și Marioara se uită în-
ar tu timidul licean, mai ro-
cât învelișul plapomei tale în
uri un noapte bună, cu toa-
e miezul zilei.

fi-e ajungi la liceu. Totul
se a vopsea, zidurile văruițe
âncile în verdele lor obișnuit
tedrele în brunul său mohorât
și bretelele mai sus ca să nu
nșești cu uleiul de pe podele
alele pantalonilor cari sunt,
și faci, moderni.

nuri pasnic clasa în care și-ai
t un an, eventual doi, când
pe umăr o bătae prieteneas-
întorci.

Servus Ianou! Când ai so-
Uite chiar acuma.
De acasă vii?
Da.
Ei atunci de sigur ai franci.
ai aduci aminte că-mi dăto-
doi poli?
gândești. Iți trec prin gând
orele, pauzele, vacanțele. Ai
aflai! În ora aceea de fran-
când jucau pocăr acolo în
ultimă
Da, da sigur că-mi amintesc.
i plătesc, iate, cum puteam
atât de uituc să nu fi-i dau,
ai aveam.

și nu cursiv ca o mașină. Se
cei, ești iar la școală și dacă
i pe teribilul îți pierzi auto-
fotă de colegi.
în portmoneu. E plin
și-a dat așa ca să nu știe
ar totu așa ca să nu știe ma-
tu hădat bun, ascultător, ai
și ai tăcut.

ne înscrierea. Formular, com-
re, înghesuială, restante de
recut și în fine chitanța.

Mal stai câteva zile fără de lu-
cna. Te plimbi pe mal, în parc,
vizitezi colegii, îți ceri scuze dela
Marioara pentru salutul prost reu-
șit.

— Eram atât de bolnav...
— De, de sigur...
Stai un moment uluit apoi în-
cepi să-i povestești vânatoarea de
uși la care te-ai îmbolnăvit, cu
toate că această vânatoare, în pa-
mătează fie zis, ai visat-o numai.

Serbie și-le petreci gândind (Deh!
ești licean) scriindu-ți însemnă-
rile și făurind povești cu aventuri-
le tale galante cari le-ai avut la
Arad și pe cari ai să le povestești
„nostimilor” tăi prieteni dela țară.

Urmează apoi cumpărăturile și
vânzările de cărți. Chiclelezi: pe
cărțile tale vechi primești 600 iar
cele de anul acesta te costă 750
vechi și 1500 nouă. În fond nu e
diferență între 750 și 1500 lei, le
cumperi mai bine nouă. Plătești și
apoi te uiți în portmoneu, mai ai
pătru sutare.

— Dar ce? eu să rămân cu pa-
tru sutare până la Crăciun? Nu
se poate! E prea puțin. Lei o cartă
postală: „Dragă tată și mamă! Am
scris cu bine la Arad. Prima zi
m'am și înscris, mă-am cumpărat
cele necesare. Anul acesta am nu
chef teribil din carte, când or auzi
profesorii și elevii răspunsurile
mele or rămâne paf. Cu voia lui
Dumnezeu am să ies primul din
clasă. Inșă aici la Arad totul e
foarte scump. Foarte mult vă rog
să fiți atât de buni și să faceți bi-
ne să-mi trimiteți niște bănișori că
trebuie să-mi cumpăr unele lu-
cruri pentru școală. Imi ajung și
1000 lei.

Vă sărută mâinile și vostru fiu
iubit”.

Și iscălești.
Acasă vând două perechi de gâ-
ște și ai banii.
— Acum poate începe anul...
Și anul începe.
Așezări în brânci. Primele ore
fără catalog. Primele lecții de groa-
ză.

— Mă tu pă cine ai la Matema-
tici?
— Cutare.
— Phii! rău te-ai fript, la ăla
trebuie să nveți.
— Ce să-i fac? să merg la Brad?
— Du-te, acolo nu se face carte.
Ești domn. Stai un moment pe
gânduri. Nu pleci. Poate acolo dai
și peste mai răi și la Brad nu ai
pe Marioara cu care să te întâl-
nești Dumineca.

Stai Sărănești din dinți. Te

pui pe carte” și tot scoți la Cră-
cium un cincii.

Te duci acasă de vacanța.
— Uite pe Ianou, te întâmpină
maicăta, ce bărbat s'a făcut.
— Servus fiule, te salută tatăl
tău, apoi te cheamă discret la o
parte.

— Dar ai ești premiat?
— Ascultă tată, să vezi cum stă
chestia, ăla de latnă, ăla de chi-
mie și ăla de filosofie mă persecu-
tă, ce puteam face?
— ? ?
— Dar n'am căzut din nimic.
— Ei atunci totuși e bine. Bra-
vo fiule.

Parcă și-a căzut o piatră de pe
îmbră. Ai scăpat de cearta lui „Bă-
trănu”.

Cu maica merge mai ușor.
— Ce slab e sărăcuțu. Cât a în-
vățat?!
— Mult mamă, mult. Chiar și
noaptea.
— Și ai trecut maică?
— Da.
— Hai să te sărut feciorule.
Așa e școala: năcazură, neajun-
sură, tristeți, dar și fericiți, bucurii
și mulțumiri.

Precum am scris la începutul ar-
ticolului: ș un prilej de a te afir-
ma, de a învăța, de a te distra și
câteodată subiect pentru un mic
articol de revistă.

FRUNZA

PIERSICI SI PERE...

Un ziar din Timișoara se plân-
gea mai zilele trecute, că o porcă
costă 30 lei. Nu ne putusem mira
îndeajuns de această chestie, când
omeva ne atrase atenția în vitrina
exterioră a unui magazin, sunt
expuse niște piersici cu... 200 lei
kilogramul.

Ne-am dus și ne-am convins la
fața locului: Intr'adevăr așa era.
Ba mai mult, că piersicil costau așa
de mari încât într'un kg. abia, a-
bia intrau trei piersici mari și late
Deci o pierscă revenea la peste 60
lei!..

Deci tot Altadul mai tace

—

DIN RUSIA

Un reporter de războiu este în-
format, spre surprinderea sa, că
echipajul avioanelor rusești care
lansează parașutiști, se compune
din cincii parașutiști și încă șapte
oameni fără parașută.

— Dar aceștia la ce servesc, a
întrebat mirat gazetarul nostru.
Răspunsul a fost următorul:
— Doi sunt piloți, iar ceilalți
cincii le fac vânt din avion celor cu
parașută.

Gila luân Noliță sicire

Am tăt auzit lo
că is neșce jocul
gi fotbal. Mam
gângit io mult că
cum o fi triaba a-
ta da tăt nam vrut
să întrieb pă ni-
meni numa dumină-
că când o jucat
nu șciu carei cu nu
șciu șinte mam fâpat și io până
acle să vad cum îi cu triaba asta.
Apu am văzut și vă spun și voaună
șe am văzut, io vam spus odată
cum îi jocu alesta ge fotbal. Că
dară 22 gi fișiori păziți ge unu cu
fiueru în gură fug și dau cu pișloru
înto loptă. Noa apul oldbol aieșcia
ls tăt așe numa că nus mai fișiori
numa uoamini bătrâni, ca minie și
ca voi carie nu vreu să să loșe nu-
ma tăt mai vreu să să jloașie gea
fotbalu. Apu cum pot îi giuca vă
puceți gângi și voi. Că îi ls cu cli-
să pă foalie și mulți clar fără păr
pă cap și abge să mișcă după lop-
tă. Și cum să mișcă o firă mai luca
fi triec sudorile și răsuffă ca bica
gima ghezăș.

Apu mam tăt gângit io că gi șie
lie zișie la aieșcia oldbol, numa nu
mo șciut spunie nime. Că dacă la
aieșcia lae spunie bol atunci la fi-
șiori așeia tinări carie să jloacă în
tătă dvinca gea fotbalu ar trebî să
lie spună vișai. Numa nu lie spune
așe. Și atunci mam gângit că ge
așeia lie zișie bol păntu că is bă-
trâni și tăt mai vreu să fie ca fișiori
și să jloașie toboal. Amu poace că
no fi lie tunna așe da io așe gân-
gesc.

Mă să nu uit, iacă fuși pă la tăr-
gu Honțului. Da să mănșie rușnie
narile lu șieia vo minți da atăta
spurc ge uom no mai fost gi când
fi Honțu. Și cald gi pucei msura cu
litra unșcarea gi pă obrazu uoamii-
nilor. Da șie mnio plăcut mai mult
o fost neșce grămezî ge domnișori
și domnișoarele carie să preumblau
pă șimentu gi lângă căși ca și când
ar fi fost pă șimentu nost gila Arad.
Că șe or cotat la tărș iacă nu vă
pot spune numa că nu șor cumpă-
rat niși coșoșie pă larnă și niși ră-
dășină gi herean nor vândut la
domni ca să nu lie fie greață când
măncă șoancă fiartă. Numa dacă
tărșai or fost uși nu la tăți leo
plăcut tărșu. Și mai alios la muleri
nu leo plăcut că auzi pă doauă vor-
bind că amul anu o lost mai binie
că or fost și mulce cătanie și șo
putut petreșe mai binie. Alo sâraca
gi le că no pututo auzi bărbatu că
lar fi dat lei petreșere.

Noa numa ge așeia nui bai. Nu
ma să nie trâmiceș abolimentu că
vigeți voi în foaie mai feste o gră-
madă gin așeia carie lie plasie să
șicească foaia pă daficea și când
fi la agică nu vreu să plăcească a-
bolimentu. Numa o zis domnu drec-
tor că îi dă pă tăți la fiscală. Apu
io vă spun șamu ca să nu zîșieți că
am șciut și nu vam spus, să trâm-
ceți abolimentu până vi binie.

Al vostu
luân Noliță.

ROMANI!

**AVEȚI O SFANTA DATORIE:
DATI PENTRU OSTAȘII RANIȚI!**

SAMNICOLAUL MIC

— În timp ce „mușchetarul” 3 e plecat să afle coeficientul rezistenței sticlelor de bere, cei doi au introdus, din nou, pe „fata din pușcă” în „Casa culturii” la a cărei construcție nici un „Ianos” Paprica” n'a contribuit cu nimic. Ce zici „Petre”? Dar tu „Buroși”.

— Sărmanul „Ion” după ce a răpit o „fărăncușă” abia acum vede că... „curajul evaporare”.

— Aceluia care a amenințat per scene inofensive cu darea în judecată îi spunem că a greșit adresa. Îi urăm succes în „urmărire” și... „colaski pupăzenie”.

— În ultima clipă agenția „Sap-te găște” transmite: „Cei trei” însă talându-se comod la răcoare au tras o „cheurală” care s'a prelungește până'n zori. În tot acest timp au consumat... un țap de bere.

ȘIRIA

— Tinerica noastră „Silvia” decând se făcuse prietenă cu altele de felul ei, a început să-și jindă nasul prea pe sus. Parcă cine știe ce comoră zace în pragul casei (vorbă să fie). Crezi draga mea că te vei mărita mai repede dacă îți la distanță pe feciorașii de vârstă ta?...

Nu cred!

— Amicul care are obiceiul să il-pească pe toate gardurile hârțil, bine ar face dacă ar înceta... Dacă nu te vreau nevestele, (ai ajuns de răs), astâmpără-te! Într-o bună seară se prea poate s'o încarci și atunci... vai de capul tău.

— Amica și drăguța tuturor „Iana” face la fel ca prietena de sus. Nu vrea să joace cu un tinerel din anumite motive. Bine, bine, dar lasă că vom vedea dacă vor pleca regruții c'ei ei face. Mai bine ar fi dacă nu ai căuta potcoave de cal nepotcovlji!...

— Simpaticul colocar care puse mâna (vai Doamne) pe o fată din Măderat, s'a cam umflat destul în pensă. Crezuse că de... face treabă. Dar, îi alunecase din mână. Nouă ne-ar fi rușine. El ce zici amice?...

— Societatea „Fibusthor” și-a regăsit iar președintele care era să cadă în țapla înșurătoarei. (Îi pune D-zeu mâna'n cap.) După ce trecuse acest via urât — mână — și ca să serbeze marele eveniment de revenire la normal, au „fraternizat” cu Mgheanul, bând răcoritoarea de cap dela pocășii vesele. Fără trîmbă nu-l vorbă... Vorbă e că ne producem...

BRAD

Vom începe să publicăm câteva fapte senzaționale din localitate din lumea personalităților marcante sau a „grangurilor” după cum le zic unii. O facem pentru a le arăta greșelile cu dorința de a se îndrepta. Curios însă că acei pe care îi vom bicliu își dau unii aere de mari îndrumători ai tineretului, alții de mari intelectuali și savanți cu credința că fără de ei se prăpădește lumea și cu motto pus în frunte: „ca mine nu-l nimeni”. Înainte chiar de a începe să le arătăm păcatele le dorim grabnică însănătoșire. Dar atunci ce vom scrie? Până la însănătoșirea lor vom publica rând pe rând câteva ceva.

— La comemorarea lui Octavian Goga după festivalul care nefiind pregătit n'a reușit, un Director de școală se adresează elevilor săi în-că până nu pleacă existența:

„Dragi elevi, Să vă mănca rușinea nasul”.

Noi astăzi comemorem pe eroul... martirul Octavian Goga, iar voi îl terfeleți memoria”.

Directorul a rămas mulțumit mai mult de discursul său decât de festival.

— Tot directorul unei școli din localitate, foarte năcăjlit că elevii nu se apropie sufletește de ei îi adună pe toți într-o sală și după ce îi dăscălește, termină astfel, strigând către ei, în timp ce învârtea ciomagul în aer deasupra capului:

„Vă dau ordin că pe viitor să nu vă mai apropiați sufletește de alții ci de mine și dacă voi nu vreți să vă apropiați sufletește de mine, să luați la cunoștință că mă voi apropia eu de voi”. (Cu ciomagul, care spinteca aerul din sală.)

Astfel a încheiat, căci se obosește fiindcă abierase tare să-l audă toți dragii copii, îi sufletești ei săi.

În felul acesta înțelege domnul de mai sus să se apropie de elevii săi și să le dea educație.

CURTICI

— La restaurantul găril e scumpe și serviciu prost. Fiind gară, lumea plătește și mai mult, numai să primească ceva în schimb, dar nu așa cum se face cu berea de exemplu. O plătește omul cu 30 lei și i se mai cere 20 lei garanție pentru sticlă. Dar trenul pleacă și tu aruncă sticla, dar polul de garanție nu ți-l mai aruncă nimeni în tren. Se cheamă deci că sticla de bere ai plătit-o cu 50 lei. Un sifon costă, apoi 7 lei, iar un păhar 4 lei. Noroc că pentru sifon nu-ți mai la nimeni garanție c'ar fi val!

Să ne înțelegem: e just ca omul să câștige de pe arma muncii sale, e drept și să se îmbogățească, dar nu deodată cum vor să o facă cei dela restaurantul găril din Curtici.

GURAHONT

— Mai mulți tineri și tinere au proiectat — în vacanță — numeroase excursii, dar toate au rămas numai proiecte. La târgul de fete nu s'au dus pentru că nu aveau — probabil — ce vinde. În schimb s'au dus la izbuc... Vor fi fost oare atât de păcătoși?

DEZNA

— Unul — comerciant de lemne, ni se pare — își bătu în săptămâna trecută copiii, apoi nevasta, apoi cumnata și la urmă de tot soacra. — care a rămas cu șalele cam rupte. Bine frățele, dacă ți-ai bătut familia de ce n'ai trecut și în vecini?

— Altul, care-i neam cu prim-predicatorul baptist, își caută mereu stăpânul și nu și-l găsește. Oare tot de butuci a dat până acum?

RISCULITA

Unul dintre domnișorii noștri de pe la Bulzești care face pe șmecherul în desele sale vizite pe la Brad și care trage cu ochiul pe la soldul nevestelor și-a lăsat scumpa sa carieră de motociclist.

Ne'ntrebăm ce cauză l-a determinat pe acest șmecher să-și lase cariera?

Fiind informat de agenția bandei lui 3 păduchi a aflat că oile d'erasa Turcan Trebus gonite de prin August așa că dansul și-a luat angajamentul de barbet.

Glume & răutăți

... În cluda ordinului dat de autorități, mai vedem și astăzi, în foarte multe locuri, reclame și afișe pe cari dulcea și frumoasa noastră limbă românească este masacrată până cele mai fantastice limite. Vreți exemple?

Citiți numărul viitor!

— Ținem să ne informăm cititorii că acele cutremure de pământ cari s'au simțit de un timp încoace pe teritoriul orașului, au fost cauzate de o imensă masă de oase, carne și grăsime învăluite într-o haină de mătase violetă, care a avut imprudența de a eși cu bicicleta pe firavele noastre truturare!...

Un popular arădan (se știe el și știu și alții) s'a dus la un medic și mai cunoscut. După ce-l examinază atent, medicul zise:

— „Nu pot să-ți spun nimic deocamdată din pricina beuturii”.

— „Bine, doctore, voi reveni după ce-ți va trece bejial”

Onorabilul domn doctor rămase paf, căci de fapt cel cherchelit era popularul arădan.

... La masa (de seară) încheată cu prilejul încheerii matchurilor pentru Cupa „Credința”, cel mai simpatice fotbalist arădan (din categoria old-boys, bineînțeles) — ași înțeles, desigur că e vorba de d. dr. Eubi Crâșnic — a decretat cu competența cunoscută, că:

— Prima condiție ca vinul să fie potabil e, să fie plătit de altul!

(Din partea noastră subscriem cu amândouă mâinile, inclusiv prin punere de deget, că suntem de acord!)

... Stalin se prezintă lui Roosevelt și-i întinde pe masă o grămadă de

BĂRZAVA

Correspondentul nostru din Bărzava dedică următoarea poezie unei domnișoare care crede că lumea nu are ochi și urechi și mai ales pe „Bravo!”:

Din Bărzava, o Domnișoară,
Caută ceva din greu
Căci, în fiecare seară
Trece'n sus, mereu, mereu.

A văzut-o unul odată
C'o ardea pe biata față
Când mergea iar la plimbare
A iubirii înfocare.

Într-o noapte înstelată
Nu știu cum s'a împledecat
Și sărmana noastră fată
N'a grîjlit și... a picat.

Și-a căzut cam greu fetița
O spun cei care au văzut
Căci l'a ridicat rochița
Mai sus de cum a crezut.

— „Rana-l gravă dar n'o să mori!”
Dar fata s'a cam sperlat
Și-a vrut să meargă la doctori
Dar a mers într'un „palat”.

Și scăldată'n fericire
Printre crini și garofiță
Poate din nenorocire:
— „Fata — a fost, azi e „domniță”

POEZII pentru DISTRACTII de săteanul Teodor Pășcușii din Monorog-
tia. O broșură de 16 paolini, conținând poezii în stil popular, cu subiecte din viața poporului. Prețul 5. — Lei.

bijuterii:

— Iată, rubine, diamante, bijuteriile originale ale romilor. La ce bază mi le cumpor. — La baza Vladivostok spus Roosevelt.

... Știi ce asemănare este pentru broască și baletistă? Sigur că știi! Păi să vă spunem:

— Amândouă — broască și baletistă — dau din picioare și din barză!

... La restaurantul Palace e o nișel cointerestat și puțin murtora, Traian de... Nădăc cheinerul își cam face de gur fiind, persecută și jește personalul românesc.

Apropos! Oare câți cheineri mâni sunt la Palace?

... E cludată metamorfoza de origine incertă... Până ac-teva suni erau ce erau. Apoi cercat să devină români. Nu reușit și acum sunt... germani.

Al. Miron O.

— Acuzat, al rupt un scap spatele nevestii duminică...

— Domnule Președinte, a fost accident!

— Accident? Cum?

— Domnule Președinte, n-avut intenția să rup scaunul!

La o serbare de binefacere chetă, o doamnă foarte bogată tot pe-atât de sgârbită, nu dăcât un leu.

Domnișoara care primește la leu și-l înpolază doamnă spre care e vorba.

— Scupați doamnă, dar nu am să vă dau restul!

O dudulă așteaptă în pal-
ușe se aude un ciocănit disci-

— Tu ești, Ticule?

— Nu...

— Întră!

Nevasta: Dă-mi exemplul
de-o faptă bună pe care ai fă-

în viață!

Bărbatul: Te-am împledecat
morii fată bătrână!

Arbitrul: Unu... doi... trei...

În boxeur: Nu mai țipa
domnule... O să-i trezești!

— Cum, trebuie să te bați în
și te ascunzi în frigider...? Nu

rușine?

— Nu. Vreau să capăt sâ-

recl!

— Ai auzit?... Prietena noastră

Merge se mărită cu Dorin... Se pă-

că l'a povestit toate antecedente-

și l'a spus numele tuturor antec-

denților ei!

— Ce curaj!

— Zi mai bine ce memorie.

— Conașula, croitorul a spus
nu mai pleacă de-aci până nu-l

chitești notel

— Bine... Pregătește-l camera

receptiv!

I măntrebi eu îți răspund

POȘTA „BRAVO”

Redactor responsabil „Frunză”

Intors din scurta mea vacanță ce mi-a greșit am primit-o dela d. director, vacanță care am dorit-o atât și eu care aș dori-o și d-voastră (pentru mine), încep din nou slujba de poștaș. La început am refuzat reluarea acestui serviciu, deoarece am fost cerut de guvernul din India să merg acolo spre a înlocui pe regretatul Rabindranat Tagore. (Rog a nu face confuzie. Am fost chemat să-l înlocuiesc ca poet, nu ca mort.) Însă, văzând că pe biroul meu s'a adunat între timp un frumos număr de scrisori, am renunțat la India în favoarea lui „Bravo!”

Înainte de a începe lucrul în să mintesc iubitorilor mei cititori că am 63 kg. și toate părțile trupului în perfectă stare de sănătate, asta pentru ca atunci când voi sfârși sezonul”, să știți ce să vă reclamați. Dar... hai la lucru!

„Ex. Celent”. Ba ai greșit stimată domn. Dumniata ești: „My. Serabit”. „Jean Protopopescu”. În privința rumuseșii d-tale sunt convins că ai putea „tăia” pe Robert Taylor dacă eu aș fi locul acestuia.

„Un om sărac”. Dar ești sărac la viață, pentru noi nu contează. Păcat că d-ta ești sărac cu duhul.

„Puiu Rădulescu”. Cât te costă călătoria până în America? Cu aproximația până cam trei avioane și viața, dar dacă-ți merge bine, atunci nu mai viața.

„Păstorîța”. Potrivirea noastră ca gândire este foarte interesantă. Să-ți dau un exemplu: Dumeata zice că inima matală îți zice că eu „trebuie” să fiu un băiat minunat.

„Sylvia”. În stimata D-tale scriere (atât am doar de remarcat), eu am putut găsi nici o greșală de ortografie fiindcă se ascundeau una în două celelalte. Pentru abonament trimite-ne suma la adresa de mai jos.

„Babel”. Cu toate că nu prea suntem încântați de sistemul dumneatale incognito, totuși în numărul viitor îți vei putea admira traduceri.

Bancul săptămânii aparține lui „Puiu Rădulescu”, lăta-l.

Două prietene se întâlnesc pe stradă.

— „Servus Mișol! De unde vii?”

— „De la Institutul de Infrumusețare”.

— „Și era închis?”, „Frunză”.

MARIȚA
Mărița a rămas însărcinată.

— Cu cine? o întreabă conia.

— Cu un soldat neamț care a fost pe-aici acum două luni.

— Și ce-ai să te faci acum?

— De, conia... De crescut l'oie pește eu cum l'oie crește, dar nu știu cum am să mă înțeleg cu el și nu prea cunosc nemțească!

TRAMWAI
— Dă-mi un bilet de șose.

— Ce, nu vezi domniule? Eu sunt ofițer de marșă!

— Auzi Mașo, hai să ne dăm jos. În loc de tramvai ne-am aflat într-un vapor.

Mobilizare totalitară U.S.A.

După ultimele știri publicate în ziare, americanii au elaborat un sistem magnific de apărare contra trupelor aeriene ale axei și în special parașutiștilor.

Sistemul e foarte simplu și e de mirare faptul că nimeni nu s'a gândit la el mai dinainte. Anume, au plănuț americanii (și se pare că e în curs de realizare) să dresze șoimi. Acești șoimi vor fi provăzuți cu câte o lamă de ras, care le va fi fixată pe piept. Restul e ușor de ghicit! Când avioanele Axei vor începe să lanseze parașutiști, onorabili yankei n'au altceva de făcut decât să dea drumul acestor șoimi. Inteligențele răpitoare se vor repezi spre umbrelele falsificatoare și cu lamele de ras vor tăia repede sforile de mătase care susțin soldatul Axei. Soldatul se va precipita spre sol, reducându-se la o masă de carne sângeroasă.

Roosevelt, satisfăcut de raportul primit despre acest nou sistem de luptă, discută cu ministrul Knox.

— Metoda mi se pare infailibilă — explică președintele — de ce n'am aplicat-o și la marină?

— În ce fel? întrebă Knox, surprins.

— Întrebuințând și alte animale, de exemplu peștele ferăstrău. Ei sunt obișnuți să taie. Va fi de-a-juns să substituim la ferăstrău lor de os unul de oțel, obișnuind peștele la mișcări dinainte determinate. Aceasta constituie un pericol teribil pentru submarinele germane și italiene, care pot fi tăiate în două ai zice: O. K! Nu numai atât se pot utiliza încă și câinii de mare sau rechini...

— Câinii de mare? În ce fel?

— Învățându-i să latre și așezându-i dealungul coastei, ca să dea alarma în caz de tentativă de

debarcare a flotei inamice. Ah, iată altă idee!...

— S'auzim...

— Șoimii înarmați cu lame de ras sunt foarte folositori dar nu pot activa decât ziua. E nevoie deci de a dresza cucuvele, bufnițe și alte păsări de noapte și a le înzestra cu aceleași arme ofensive. Numai așa vom fi mai siguri... o altă idee!...

— Mă înspăimântăți, președintele!...

— Stați și ascultați! Ați mai văzut acvila de Anzi?

— Așa câte odată pe copertele ziarelor ilustrate.

— Ei bine, ați remarcat că aceste păsări pot să ridice fără nici o oboseală o greutate foarte mare, cum ar fi de pildă un vițel...

— Într'adevăr...

— Ei bine să substituim vițelului o bombă de greutate corespunzătoare și să învățăm acvilele, care sunt păsări foarte rapide, să prindă din sbor bombele aruncate de inamic. Simplu ca oul lui Columb!...

— Magnific!...

— Și ce ai zice de utilizarea musculițelor?

— Nu vă defel în ce mod ar putea fi folosite!

— Și totuși e lesne de înțeles... Mii de musculițe dresate pot fi lansate contra avioanelor inamice. E greu ca o muscă de aceasta să nu intre în ochii aviatorului. Aviatorul, ca s'o scoată va fi constrâns să abandoneze avionul și avionul se va precipita în flacăra spre pământ.

— Deci dragă Knox, pentru siguranța noastră n'avem altceva de făcut, decât să mobilizăm toate dobitoacele pământului!...

— Și oare n'am făcut-o deja?
JVR dMA

Oaspeții de peste Nistru

de KB-108.

În fund, pe cer albastru, în zarea depărtată, la răsărit pe Nistru, un negru punct s'arată. E un „T-3” sovietic, avion observator, Ce vine cu 30 la oră și până la motor.

El pică, el virează, apoi în virlă zboară, și cât ai zice „Zdraste”, al nostru! N doboară. Și jos, sodașii veseli, cu pieptul desgolit, Aleargă'n fuga mare și prind pe bolșevic.

Dar lată vln și „Rata” ca mustele la miere... Din crengile pădurii, un culb de mitraliere... Le face harcea-parcea când le nimeresc... Din Sud însă al nostru! ca viforul sosesc...

Ah! a început atacul cu sgomotu-l asurzitor Din nori ies flăcări scurte și fum înecător. Dar lată rezultatul cumpiltei bății!l: — Sosit treizeci de rațe, scăpat-au 2 vii.

Cumpărați dela

Magazinul la „7 lei”

Vinde cel mai ieftin din toată țara

lista de prețuri:

1 m. pânză de cânepa	1500 lei
1 m. „ ” de ln	2500 lei
1 pereche ciorapi	860 lei
1 batistă	420 lei

Cumpărați deci la magazinul „7 lei”

MICA PUBLICITATE

Tarif: Până la 10 cuvinte 50 lei. Până la 20 cuvinte gratuit, fiindcă se face economie de muncă la redactori. Peste 20 cuvinte plătim noi.

CAUT spre cumpărare „Dicționarul cuvintelor medicale” La ziar sub „Gazeta M. P.”

PIERDUT timerețele n paroul din fața Uzinei de apă. La ziar sub „O fată”.

AM PIERDUT războiul pe distanța. Odesa—Hurmansk. Adresa: Stalin. Moskova.

CAUT cumpărători la volumul meu de cântând spărut. La ziar sub: „Zeno”.

ANGAJEZ imediat oameni puternici pentru amenințatul afară din prăvălie a oamenilor beți. Leafă pe lună sau pe bucată. La ziar sub „Grădiște”.

CUMPAR volumul „Codul manierelor elegante” pentru căbinarii dela strandul Neptun. Prefer cele cu adaosul „Cum trebuie să ne purtăm cu publicul”. Adresa „Garderoba hăbătească dela strandul Neptun”.

PIERDUT foarfeca. Aducătorului o frumoasă recompensă. Adresa: Un director de ziar local.

CAUTAM partener care să știe „și” dansa. Adresa: Elevii dansatorilor dela „Ionescu”.

CAUTAM parteneri cari să știe „și” dansa. Adresa: Elevele dansatoare dela „Ionescu”.

PLATESC bine orice invenție nouă în privința torturilor. Adresa: Stalin, Moscova.

A râde, iădere

PUTEREA OBISNUINȚEI

— Domniule doctor, am venit să achiț consultațiile soțului meu.

— Bine, bine doamnă! Desbrăcați-vă...

— Îmi pare bine că nu m'a prins controlorul!

— Cum? N'ai avut bilet?

— Ba da! Dar am călătorit într'un vagon de fumători și totuși n'am fumat deloc!

— Era cât p'aci să mor dintr'un accident de automobil.

— Vlai de mine! Dar ce ți s'a întâmplat?

— Păi n'ai citit în ziare că mașina 2286 B. a căzut într'o prăpastie... Și eu am numărul 2285!

D. dna Cohn face o excursie pe Caraiman. Dar d. Cohn face un pas greșit și se prăbușește într'o prăpastie adâncă.

Dna Cohn aleargă în grabă, dar nu mai găsește decât jumătate din trupul soțului său.

Începe să plângă și să se vâcăre îngrozitor.

Deodată fața i se luminează și șoptește:

— Mulțumesc-ți ție Doamne, că mi-ai ajutat să regăsesc jurământea în care sunt cheile și portofelul.

— Pentrucă e cheltuitoare, i-am cumpărat nevastă mele o carte foarte bună: Economia în menaj!

— Și ai avut vre'un rezultat?

— Relativ... Nu mi mai dă voie să fumez!

Dueluri de epigrame

Avântul cu care se luptă epigramiștii duelului de față, nu a scăpat de fel cititorilor fideli ai revistei noastre. Tabăra epigramiștilor mulțumită acestui fapt crește încontinuu. Vă prezint de un tânăr foarte simpatic care aderează taberei noastre cu următoarele catrene:

Lui I. I. Zorand care ar vrea să l se regulez ceasul morții

„Dacă a-și fi ceasornicar,
Chiar și fără onorar
(Așa doar că sunt cu minte)
Ti-ași pune ceasul morții mai
'nalte'.

Lui „Pașa Diului” care scrie catrene în turcește
„Vă suntem mult îndatorați
și recunoscători o viață întreagă
Scriind turcește ne scăpați
De căutat un sens în epigrama-ți
bleagă”.

Fondatorul duelului de față Domnul „Pioneză” nu vrea ca alura luptei să descrească nici un pic și de acela ne-a trimis următoarele catrene:

Lui I. Zorand care vorbește de un humorist-grădinar

Catrenul tău o dovedește
Că'n epigrame n' ai habar
Și pe la noi se cam vorbește
C' ai fi chiar tu cel grădinar.

Lui „Pașa Diului” care îți ghicești diferite boale
„De când mă lupt cu tine frate
Să ști că nici nu n' ar mira
(S' admitem și-asta, că se poate):
Turbare chiar de-ași încasa.

Tot lui „Pașa Diului” care mă reduce la un „culu talpă”

„Un culu de talpă-amice
N' ași da pe Dumneata
(De ce? Nenea să-ți explice):
Are cap, nu ca mata”.

Stimatul nostru epigramist P. A. G. iscolește pentru numărul de față două bine reușite epigrame. Să le vedem:

D. lui „Pioneză”

„Nu vreau ca să te supăr, stimat
culu

Dar dela-o vreme ncoace nu-
trebuiești zău nimeni

Pionezele sunt bine numai când
sunt noi

A noastră-l ruginită și-o la înspre
gunoiu”.

Unul prezicător

„Tu ești prezicător. Și-adese ori
le nimeresti

(Dar să lăsăm la-o parte gluma)
Am să te — admir dacă ghicești

Ce îți doresc eu fie — acum”.

Nu știm ce s'a întâmplat cu Dascălul Narcis că ne-a abandonat?! Acelaș lucru îl semnalăm la Constantin dela Șelîn la care am văzut un gest care nu ne-a prea plăcut. Acela că atacă și apoi nu răspunde la epigramele primite. Bovis și-a pierdut oare tocul rezervor sau la pierit glasul din cauza atacurilor primite? Și ce-l cu vechii epigramiști Malin Bogol, Ieronim Plopu și Akdal? Am dori să-l revădem în această rubrică. Multe nopți cu lună!

LA TRIBUNAL

— Îți dăm zece ani de închisoare! Acuzat, ai ceva de adăugat?

— Nu domnule președinte! Imi ajunge și atât!

La coafor

Teatru într'un act

OLGA: Si crezi maestre că are să-mi stea bine cu părul roșu.

MAESTRUL: Da, chistihand, mărunț.

OLGA: Toată lumea găsește că seamăn cu Ann Sheridan când era ea mai tânără. Dumneata nu găsești maestre?

MAESTRUL: Bă da chistihand. Chiar acum a am găsit.

OLGA: Ce?

MAESTRUL: Pieptenele. Mai am să cercetez câte ceva.

OLGA: Si zi, o cunoști pe Ann Sheridan.

MAESTRUL: Cum să nu chistihand. Totdeauna se coafează la noi.

OLGA: Cine?

MAESTRUL: Ana Serândan aia grasă. Zău Doamnă semănăți mult cu ea.

OLGA: Cuiu?

MAESTRUL: Da, când era ea tânără.

OLGA: Ooo, așa da.

ZITA (intră): Așa mă așteptați maestre? Eri te-am anunțat că la 10 jumătate sunt aci la vopsit.

MAESTRUL: Un moment rog chistihand, doar un moment.

ZITA: Da, știu momentul dumitale ține ore întregi, și eu nu am timp. Măine am nunta fetei.

MAESTRUL: Vă felicit Domniță. Când mă gândesc că acum 15 anișori...

ZITA: Mișcă maestre, mișcă.

OLGA: Lasă Zito că te așteaptă Ionescu o jumătate de oră.

ZITA: Ei, tu erai? Servus.

OLGA: Nu te-am văzut de două mii de ani.

ZITA: Ce? Cât? Eu așa bătrână Poate tu.

OLGA: Așa e vorba. Să nu ne certăm dintr'un fleac.

Eu totdeauna încuviințez ce zici tu chiar dacă mănuși.

ZITA: Eu nu mint nici odată.

OLGA: Par'că mi-ai spus zilele trecute că fetița ta de 11 ani e la internat la Lausanne.

ZITA: Da. Așa e.

OLGA: Atunci ce e cu fata Dumneatale care se căsătorește mâine? Nu credeam că ești așa barbară să-ți dai în căsătorie copila de 11 ani.

ZITA: Să ne înțelegem dragă, să-ți explic cum via lucrurile, mi se pare că nu ne-am înțeles. Era borbă de fata mea de serviciu.

OLGA: Bine știi să întorci cuvintele.

ZITA: Dar parcă și tu avea-i un băiat.

OLGA: Da, pe Nicușor. Să vezi ce frumusețel e. acum intră în clasa întâia la liceu.

ZITA: Zău, îl închipui dragul.

OLGA: Ei și zi te așteaptă Ionescu.

ZITA: NU! Cu Ionescu am terminat. Era un idiot. Să vezi noul meu amant. E o bomboană de băiat.

OLGA: Zău? N' ai vreo fotografie de-a lui?

ZITA: Ba da. Imediat ți-l arăt. Să vezi ce șmechereste privesc. Să vezi mustățile lui.

OLGA: O fi având și barbă.

ZITA: Da de unde. E tânăr, acum intră într'aj 30-lea.

OLGA: Să-i văd fotografia.

ZITA: Uite că am și găsit-o. Privește.

OLGA: Nicușor!

CYRANOD'ARAD

După războiu

Acum câțva timp un încasător s'a prezentat la „Dacia” pentru a încasa o sumă de bani. Pretențiunea nu era mare, dar cu toate acestea a fost îndrumat la directorul întreprinderii, la celebrul Iosca Vulpe. Acesta cu morga care-l caracterizează, a răspuns:

— Cine plătește acum?... Vinu după războiu!

Incasatorul a plecat și bine înțeles, a raportat convorbirea patronului său. Acesta n'a spus nimic.

Peste câteva zile, la o masă a restaurantului „Dacia” un client, care epărea gros la punga, consuma din gros mănăciuri din cele mai bune pe care le stropsea cu vinurile cel emai scumpe. Intr'un târziu, și bine dispus a chemat plată. A înșirat chelnerul tot ce-a vrut, a făcut totalul, a adăugat timbrele și remiza, apoi a prezentat-o clientului:

— Poftiți nota de plată!

— Da, bine.. bine... Uite acum e războiu, nu plătește nimeni... Eu o semnez și mi-o prezintă după războiu!

Talchelnerul s'a făcut galben. (cum nu căci era vorba de aproape 300 lei!) Si voia să țipe la client. Dar acesta, prevăzând gestul spuse:

— Nu te enerva... chelneră-l pe d Vulpe.

Vine Iosca Vulpe, căruii tatul îi arătase situația și întrebă:

— Ce este Domnule?

— Nimic deosebit domnule director... Doar atât: să-mi dați nota de plată să o semnez și o prezentați pentru încasare după războiu, căci dumneata domnule Vulpe, ai spus că în timp de războiu nu plătește nimeni... Este?

Lovit cu propriul armă, Iosca Vulpe o înghiți!

Poșta administrației

Continuăm publicarea listei abonaților cărora li s'au trimis invitați pentru plata abonamentelor restante. Publicarea acestei liste o credem necesară deoarece o parte din abonați au bunul obicei de a uita că au primit invitați de plată și deci nu ne trimit abonamentul. Ori, prin publicarea lor aci le facem două servicii: le aducem aminte și prin umare te întărim memoria, iar în al doilea rând le facem un pic de... reclamă! Că, dacă nu l-am publica noi aci, cine ar ști că el trăesc pe lume și că trăesc fără să plătească abonament la BRAVO!..

Iată dar continuarea listei:

Gheorghe Neța, Șicula, Lazar Onița, Șicula, Albiș Pascu Șicula, Nicu Vuculescu, Șolmoș, Milentie Căprucean Radna, Ioan Draja, Radna, Simion Ion, Radna, Francisc Antoniu cofetar, Radna, Cornel Măgharu, Lipova, Petru Codău, Șicula, Lucian Tebieș, Bălța, Nicolae

COLTUL MEU

Revin, după o absență îndelungată, în colțul meu, pedepsită pentru lipsa de consecvență în activitate... Dar știți, a spus că numai boul e consecvent prin umare vaca e dispensată de această calitate exclusiv masculină. Ori, cum definiția d-lui Vaida Voevod privea boii cu două picioare, excepția de mai sus se extinde și asupra... vacilor cu două picioare încălțate în pantofi de șarpe sau ortopedici! Si atunci de ce a-și fi fost consecvență și aș fi continuat să-mi bārfese consorele care-s consecvente în a i excentrice, în aceleași plimbări pe trotuarul dintre primărie și strada Brătianu, în vizitarea acelorași garsoniere și în aceeași lipsă de grija pentru copiii lor lăsați pe mâinile servitoarelor?

Să mai respir și eu, să mai respir și ele... Căci le-am admirat de multe ori în lunile trecute, când n'a mers nioi un șir, cum își degeau culoarea obțuzului în momentul „izbușnirii” pauzei la vreunul din cinematografe sau câtă discreție se lăsau filate de câte un bărbat ori siguranța cu care intrau noaptea în vre-o locuință ce nu era a lor.

Dar, în sfârșit, ce-a fost a fost! Atunci nu eram în „funcțiune”. Acum că mi-am reluat executarea pedepsel de ascrie în... colț, o să vă mai plictisesc cu lecțiile me practice despre elul cum nu trebuie să fie femeile, chiar în zilele noastre de acut modernism și de manifestă mărturisire a trupului.

MIORITA CRIV

O LAMURIRE

Nă s'au cerut lămuriri printr-o la trimiterea corespondenței la le:

Corespondența se va trimite la oficiul poștal sau la vagonul poștal dela trenurile personale. Plățile trebuie depuse neapărat dechise pentru a putea fi cenzurate.